

ærede Medlem anførte, hvad alle vi, der have set Testamentet, som den ærede Ordfører vist har liggende paa sin Plads i dette Øjeblik, vide, at foruden disse Legater til studerende er der ogsaa nogle til visse fattige Folk. Nu vil jeg spørge det ærede Medlem: Træde disse Legater ikke i Kraft, selv om vi ikke bevilge disse Penge, for at Studenterne straks kunne faa deres? (*Berntsen*: Jeg tror det ikke!) . . . Det ærede Medlem *tror* det ikke, han ved det formodentlig altsaa ikke med Sikkerhed. Men naar han bygger sin Argumentation paa noget, som maaske ikke er rigtigt, fører han Argumenter frem, som ingen Betydning have. Hvis disse Legater til fattige Folk træde i Virksomhed, selv om Kollegiet til Studenter ikke gør det, har det ærede Medlem, paastaar jeg, en Grund mindre til at gaa med til allerede nu at bevilge de 30,000 Kr.

Jeg skal derefter med nogle faa Ord vende mig til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Jeg vil da sige til dette ærede Medlem, at det er jo en Kendsgerning, som ikke kan omdisputeres, at enhver Mand, der tilhører den danske Folkekirke og er over 17 Aars Alderen, kan melde sig ind i den Forening, det ærede Medlem talte om. Det er ogsaa en Kendsgerning, at denne Forening vælger Halvdelen af sin Bestyrelse hvert Aar, og at kun det ene af de 11 Medlemmer, som vælges, skal være Medlem af den indre Mission, de andre 10 vælges af Foreningens Medlemmer. Det er ogsaa en Kendsgerning ifølge Lovene, at denne Bestyrelse, som bestaar af 11 Medlemmer, vælger selv sin Formand, sin Viceformand og sin Kasserer. Men naar dette er Tilfældet, saa er der en Ting, som jeg antager, at det ærede Medlem og jeg til Overmaal kunne blive enige om, og det er, at vi ikke skulle i den Forstand være Formyndere for Folk, men at vi først og fremmest, saa vidt vi kunne, i alle Samfundsforhold skulle lade Friheden raade. Der er ogsaa en anden Ting, som vi ere enige om, og det er den almindelige Valgret. Der er jo ingenting, som Arbejderne mere kraftig ere med til at hævde, end at den almindelige Valgret skal regere, at vi ikke skulle være Formyndere for Folk, men lade dem styre deres egne Sager. Hvis vi nu tænkte os, at Kommunalbestyrelsens Forhold her i Kjøbenhavn vare saaledes, at Kongen ganske vist havde Lov til at vælge Formanden — ja, om ikke Formanden, saa Lov til at vælge et Medlem ind i Kommunalbestyrelsen, medens Valget af de

øvrige Medlemmer af denne foregik ved frit Valg af alle Vælgere i en vis Alder, og hvis der saa kom en aristokratisk eller bureaukratisk eller arbejderfjendtlig Kommunalbestyrelse her i Kjøbenhavn, vilde det ærede Medlem saa ikke være enig med mig om at sige til Kjøbenhavns Befolkning: Ja, men det er jo fuldstændig jeres egen Skyld? Hvorfor i al Verden vælge I ikke nogle Mænd, som ere enige med jer? Ganske vist skal der jo være eet Medlem, I ikke kunne vælge, men alle de andre kunne I vælge, hvorfor i al Verden vælge I ikke dem? Derfor siger jeg, at det er en Kendsgerning, at denne Forening her ikke behøver at komme i noget Spor, som den indre Mission anviser. Hvis Folk ville melde sig ind og tage Styret, fordi Foreningen gaar i en Retning, der efter deres Mening ikke er rigtig, saa kunne de gøre det. Jeg bad det ærede Medlem om at læse videre i § 1, thi der staar: i Tilfælde af disse Institutioners Opløsning eller Adskillelse, staar Foreningen frit, altsaa Foreningen er en Forening, der staar frit, hvis disse Indre Missions-Foreninger ikke bestaa (Modsigelse) . . . Ja, der er da vel ingen, der vil paastaa, at den indre Mission bestaar evig. Og derfor, selv under de nuværende Forhold er Forholdet det, at Foreningen, hvis den vil, kan overtage Styret gennem sine Medlemmer. At den saa ikke gør det, er en anden Sag, det kan jeg ikke sige noget om, det faar blive Foreningens egen Sag, men saa længe Foreningen virker saaledes, at Flertallet af dens Medlemmer anser den for at virke paa en heldig og gavnlig Maade, gøre de naturligvis ingen Forandring. Nu tillod jeg mig i Gaar, da jeg havde Ordet, at nævne en hel Række Mænd, og det ærede Medlem sagde ironisk, at jeg nævnede de Mænd, der interesserede mig. Ja, selvfølgelig. Det ærede Medlem satte et Kors ved enkelte af de Mænd, som han naturligvis vilde have nævnt, men det er ganske klart, at denne Forening og dens Venner bestaa baade af Medlemmer af den kirkelige Forening for den indre Mission og af Folk, der ikke ere Medlemmer af denne Forening. Dette er ganske klart, og derigennem er det efter min Mening bevist, at Folk, som staa uden for den indre Mission, baade anbefale den og støtte den, fordi de tro, at den virker i en god og heldig Retning. Det skal det ærede Medlem komme til at lade staa. Nu nævnede han en Mand, som jeg ikke havde nævnt, nemlig Grev Holstein-Holsteinborg. Jeg antager, det ærede Medlem har saa stor